

**Mnenje Evropskega ekonomsko-socialnega odbora Prispevek za Evropski svet 15. in 16. junija 2006 — Obdobje za razmislek**

(2006/C 195/17)

Evropski ekonomsko-socialni odbor je 15. februarja 2006 v skladu s členom 29(2) poslovnika sklenil, da pripravi mnenje o naslednji temi: *Prispevek za Evropski svet 15. in 16. junija 2006 — Obdobje za razmislek*

in da v skladu s členom 20 poslovnika imenuje g. MALOSSA za glavnega poročevalca.

Evropski ekonomsko-socialni odbor je mnenje sprejel na 427. plenarnem zasedanju 17. in 18. maja 2006 (seja z dne 17. maja) s 133 glasovi za, 1 glasom proti in 8 vzdržanimi glasovi.

1. EESO najprej pozdravlja izjavo predsedstva Sveta EU, da se ne bo omejilo na pregled pobud, ki so bile izpeljane v času obdobja za razmislek, temveč da bo sklenilo tudi dogovore glede nadaljnjih faz procesa.

2. V zvezi s tem EESO ponavlja svoje stališče iz mnenj z dne 24. septembra 2003 <sup>(1)</sup> in 28. oktobra 2004 <sup>(2)</sup>, da je ustavna pogodba bistven instrument, s pomočjo katerega se Unija lahko sooči s svojimi izzivi. Še posebej opozarja na pomen vključitve Listine o temeljnih pravicah, ki zagotavlja, da so državljanske pravice osnova politik Unije, ter določb o institucijah in upravljanju Unije, ki izboljšujejo njeno prepoznavnost in učinkovitost.

3. Upošteval je tudi resolucijo Evropskega parlamenta z dne 19. januarja 2006 o *obdobju za razmislek: potek, teme in okvir za ovrednotenje razprave o Evropski uniji*.

4. EESO meni, da:

— je pomanjkanje jasne vizije in soglasja o ciljih in namenih evropske integracije kljub uspehom in dosežkom v petdesletnem obdobju evropskega združevanja pripeljalo do dvomov;

— se skeptičnost državljanov nanaša bolj na delovanje in trenutne politike Unije, kot na samo ustavno pogodbo, katere inovativen značaj javnosti ni bil pojasnjen v zadostni meri;

— s trenutnim institucionalnim sistemom, ki temelji na Pogodbi iz Nice, Evropska unija ne bo mogla nadaljevati svoje poti združevanja. Obstoječe pogodbe ne izpolnjujejo potreb po sodobnem evropskem upravljanju in mnogo premalo prostora namenjajo predvsem vlogi organizacij civilne družbe v postopku oblikovanja politik in odločanja Skupnosti na vseh ravneh;

— je naloga Evropske komisije in Evropskega sveta v okviru njunih odgovornosti, da pripravita primerne predloge in z njimi položita temelje za vizijo prihodnosti Evrope, ki bo nosilka lepše prihodnosti za državljane, ter da izboljšata vsebino politik Unije, da bodo izpolnile pričakovanja prebivalcev Evrope. V tem okviru EESO pozdravlja dejstvo, da je v medinstitucionalnem dogovoru med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo z dne 4. aprila 2006 v finančni perspektivi 2007–2013 predvidenih več sredstev, kot jih je prvotno odobril Evropski svet. Vendar pa ugotavlja, da je to povišanje omejeno in zelo obžaluje, da zato ta finančna perspektiva ne bo omogočala sprostitve proračunskih sredstev v skladu z ambicijami, ki si jih je

Evropa postavila. V zvezi s tem opozarja na svoje mnenje o tej temi z dne 15. septembra 2004 <sup>(3)</sup>;

— je za uspešno strategijo seznanjanja z Evropo treba

— določiti jasno vizijo prihodnosti Evrope;

— opredeliti in izvajati politike, ki imajo za državljane resnično dodano vrednost;

— zagotoviti večjo prepoznavnost in razumljivost evropske integracije in njenih ciljev;

— uresničiti bolj demokratično delovanje Unije, ki bo zagotavljalo zlasti večjo vključenost državljanov in bolj strukturiran dialog z organizirano civilno družbo.

5. EESO Evropskemu svetu, ki bo zasedal 15. in 16. junija 2006, podaja naslednja priporočila:

## 5.1 Odgovornosti

5.1.1 Odgovornost za hitro rešitev krize identitete, s katero se trenutno sooča Evropska unija, je v prvi vrsti v rokah držav članic in s tem Evropskega sveta. Letošnji junjski vrh mora zato sprejeti jasno sporočilo o prihodnosti Evrope in najti izhod iz sedanje politične slepe ulice. Glede na to EESO meni, da mora rešitev za „izhod iz krize“ ohraniti prednosti in ravnovesja, dosežena z ustavno pogodbo, in upoštevati dejstvo, da je pogodbo doslej ratificiralo 15 držav članic.

<sup>(1)</sup> Mnenje za medvladno konferenco 2003 (UL C 10, 14. 1. 2004).

<sup>(2)</sup> Mnenje o Pogodbi o Ustavi za Evropo (UL C 120, 20. 5. 2005).

<sup>(3)</sup> Mnenje Evropskega ekonomsko-socialnega odbora o sporočilu Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu – naša skupna prihodnost: politični izzivi in proračunska sredstva razširjene Evrope 2007–2013 (COM(2004) konč.).

5.1.2 Glede na člen IV-443(4) omenjene ustavne pogodbe dve neuspešni ratifikaciji, katerih razlogov seveda ne smemo ignorirati, še ne pomenita opustitve te pogodbe.

## 5.2 Boljše upravljanje

5.2.1 Evropske institucije, Komisija, Evropski parlament in Svet, bi morale spodbujati najbolj inovativne elemente ustavne pogodbe na področju upravljanja. Tako EESO priporoča, da se brez odlašanja razširijo in okrepijo postopki posvetovanja z organizacijami civilne družbe pred vsako pomembno zakonodajno pobudo. Komisijo tudi poziva, da preuči pogoje za izvajanje pravice državljanov do pobude.

5.2.2 V tem pogledu bi morale institucije v večji meri izkoristiti zmožnost EESO, da s svojimi raziskovalnimi mnenji in informativnimi poročili, pa tudi v okviru presoj učinka, prispeva k vsebini politik EU.

5.2.3 Prav tako in v sodelovanju zlasti z nacionalnimi ekonomsko-socialnimi sveti in podobnimi ustanovami bo Odbor nadaljeval s pobudami za odločen prispevek k spodbujanju ter večji strukturiranosti dialoga in razprave med institucijami EU in organizirano civilno družbo.

5.2.4 Treba bi bilo razviti tudi načelo „funkcionalne subsidiarnosti“ in „v imenu Unije“ lokalnim in regionalnim skupnostim ter organizacijam civilne družbe dodeljevati vedno več odgovornosti, da se pospeši proces istovetenja državljanov z evropsko stvarnostjo. Razširiti bi bilo treba tudi nadzor subsidiarnosti, in sicer ne samo na lokalne in regionalne skupnosti temveč tudi na organizacije civilne družbe.

## 5.3 Izboljšanje vsebine politik Skupnosti in evropskega državljanstva

5.3.1 Institucije Unije morajo izboljšati vsebino evropskih politik in s tem dokazati njihovo učinkovitost ter pozitiven učinek na vsakdanje življenje državljanov: zaposlovanje, mobilnost, okolje, socialni napredek, mladinsko politiko, podjetništvo, boj proti diskriminacijam in izključenosti itd. Prav tako bi morale nadaljevati z izvajanjem velikih evropskih projektov, ki jih državljanji istovetijo z Unijo (vseevropska omrežja, vesoljska politika itd.), ter začeti z novimi, kot so evropska prostovoljna služba in evropski sistem za preprečevanje in upravljanje velikih tveganj.

5.3.2 Evropska komisija mora v skladu z vlogo in pristojnostmi, ki ji jih določajo pogodbe, pripravljati osnutke in predloge za pravo skupno politiko na področjih, kjer dodane vred-

nosti evropske razsežnosti ni več potrebno dokazovati (zlasti energetika, okolje, raziskave). V ta namen je treba izbrati najbolj pragmatične rešitve, pa naj gre bodisi za sofinanciranje EU/države članice ali okrepljeno sodelovanje, odvisno od političnega področja.

5.3.3 Na področju zunanje politike, in v skladu z obvezo, sprejeto na zasedanju Evropskega sveta na Dunaju leta 1998, je treba prav tako močno okrepiti kohezijo in solidarnost EU ter se s tem izogniti prevelikemu številu različnih pobud in stališč, ki vzbujajo dvome v resnično pripravljenost držav članic, da ukrepajo na ravni EU. Dosledno in prepričljivo predstavljanje zakonitih interesov EU po vsem svetu bi prav tako v veliki meri okrepilo zaupanje evropskih državljanov v Unijo in ji zagotovilo večjo prepoznavnost.

5.3.4 Če bi Komisija in Svet politikam Unije dala bistveno vsebino, bi izboljšala verodostojnost obnovljene lizbonske strategije in odprla pot k evropskemu projektu po letu 2010 v skladu s pričakovanji državljanov, pod pogojem, da bo tokrat temeljil na sredstvih, ki bodo resnično v skladu z napovedanimi ambicijami. Dejansko bo le s takšnim splošnim družbenim projektom, ki ga trenutno še nimamo, možno javnosti pomagati bolje razumeti ustavno pogodbo.

## 5.4 Polna uporaba obstoječih pogodb

5.4.1 Komisija in Svet bi morala takoj in brez čakanja na novo pogodbo v celoti začeti izvajati nekatere določbe Pogodbe iz Nice, kot na primer določbe, ki dopuščajo kvalificirano večino na nekaterih področjih socialne politike ter pravosodja in notranjih zadev.

5.4.2 Poleg tega EESO priporoča, da Komisija in države članice sprejmejo nove pobude na področju ekonomskega upravljanja Unije, da bo možno okrepiti proces koordinacije ekonomskih in proračunskih politik držav članic s ciljem povečati naložbe za uresničenje ciljev lizbonske strategije. Glede na to bi bilo koristno takoj okrepiti pristojnosti Evroskupine.

5.4.3 Poleg tega je naloga Sveta, da takoj odpravi zamude in pomanjkljivosti, celo vrzeli, ki obstajajo na številnih področjih, kot na primer pri uvedbi evropskih statutov za združenja, vzajemne družbe in majhna podjetja ter patenta Skupnosti. Treba je tudi hitro ukrepati in odstraniti ovire na področju prostega pretoka oseb, storitev in blaga. Te zamude in vrzeli so prispevale k temu, da so institucije Unije izgubile svojo verodostojnost, spodbujajo pa tudi izražanje nacionalnih egoizmov ter konkurenco med državami članicami.

5.4.4 Če se evropski zakonodajni akt, ki ga predloži Komisija kot institucija s pravico do pobude in varuhinja splošnega interesa, ne sprejme, mora Svet državljanom pojasniti odločitev za to blokado in jo celo upravičiti.

### 5.5 Verodostojno in koherentno obveščanje

5.5.1 EESO poziva države članice, da pripravijo ciljno naravnane in stalne obveščevalne kampanje o dosežkih evropske integracije in njeni dodani vrednosti ter da že v osnovni šoli začnejo z „evropsko državljsko vzgojo“. Da pa bi bile informacije verodostojne in se ne bi enačile s propagando, je treba vključiti mreže organizacij civilne družbe, da bodo vodile konkretno razpravo o vsebini politik. Tudi Evropska komisija ima bistveno vlogo pri zagotavljanju koherentnosti evropskih komunikacijskih ukrepov. Komisija bi se na tem področju morala bolj zavzemati za zagovarjanje politik in mehanizmov Unije in se ne bi smela zadovoljiti z nevtralnim položajem.

V Bruslju, 17. maja 2006

Predsednica

Evropskega ekonomsko-socialnega odbora

Anne-Marie SIGMUND

---

## Mnenje Evropskega ekonomsko-socialnega odbora o Predlogu odločbe Sveta o smernicah za politike zaposlovanja držav članic

COM(2006) 32 konč. — 2006/0010 (CNS)

(2006/C 195/18)

Svet je 10. februarja 2006 sklenil, da v skladu s členom 262 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti Evropski ekonomsko-socialni odbor zaprosi za mnenje o zgoraj omenjenem dokumentu.

Strokovna skupina za zaposlovanje, socialne zadeve in državljanstvo, zadolžena za pripravo dela Odbora na tem področju, je mnenje sprejela 3. maja 2006. Poročevalec je bil g. GREIF.

Odbor je mnenje sprejel na 427. plenarnem zasedanju 17. in 18. maja 2006 (seja z dne 17. maja 2006) z 91 glasovi za in 1 vzdržanim glasom.

### 1. Predlog odločbe Komisije

1.1 V začetku leta 2006 je Komisija Svetu predložila predlog odločbe o smernicah za politike zaposlovanja držav članic za leto 2006.

V njej predlaga, da se smernice 2005-2008, sprejete leta 2005, ne spremenijo in da se državam članicam priporoči, da svojo politiko trga dela in zaposlovanja še nadalje izvajajo v skladu s prednostnimi nalogami, navedenimi v smernicah.

### 6. Spodbujanje k sklenitvi novega pakta med Evropo in njenimi državljani

6.1 S podpisom in ratifikacijo evropskih pogodb so se vse države članice prostovoljno odločile za proces integracije, ki temelji na vedno tesnejši povezanosti med evropskimi narodi.

6.2 Obdobje za razmislek mora omogočiti, da bomo našli izhod iz trenutne institucionalne slepe ulice. Vendar pa ga je treba izkoristiti tudi, in predvsem, kot priložnost za spodbujanje dosege novega soglasja o ciljnih integracije in o realističnem ter hkrati ambicioznem političnem projektu, ki bi državljanom omogočil sanjati o Evropi, ki jim ne bi prinesla le resničnega miru temveč tudi več blaginje in demokracije. Evropski projekt mora znova pridobiti verodostojnost, proces integracije pa legitimnost, če želi EU prebroditi sedanjo krizo identitete.

1.2 S tem sklepom Komisija sledi novemu ciklusu upravljanja v teku reforme lizbonske strategije, po kateri naj bi smernice za politike zaposlovanja, sprejete v združenem paketu skupaj s širšimi smernicami gospodarske politike, odslej v celoti pregledovali v glavnem le še vsake tri leta.

1.3 Obenem so se države članice s tem za leto 2006 odpovedale možnosti, da v vmesnih letih po potrebi sprejmejo potrebne prilagoditve.